

¹Und da der König David alt war und wohl betagt, konnte er nicht mehr warm werden, ob man ihn gleich mit Kleidern bedeckte.²Da sprachen seine Knechte zu ihm: Laßt sie meinem Herrn, dem König, eine Dirne, eine Jungfrau, suchen, die vor dem König stehe und sein pflege und schlafe in seinen Armen und wärme meinen Herrn, den König.³Und sie suchten eine schöne Dirne im ganzen Gebiet Israels und fanden Abisag von Sunem und brachten sie dem König.⁴Und sie war eine sehr schöne Dirne und pflegte des Königs und diente ihm. Aber der König erkannte sie nicht.⁵Adonia aber, der Sohn der Haggith, erhob sich und sprach: Ich will König werden! und machte sich Wagen und Reiter und fünfzig Mann zu Trabanten vor ihm her.⁶Und sein Vater hatte ihn nie bekümmert sein Leben lang, daß er hätte gesagt: Warum tust du also? Und er war auch ein sehr schöner Mann und war geboren nächst nach Absalom.⁷Und er hatte seinen Rat mit Joab, dem Sohn der Zeruja, und mit Abjathar, dem Priester; die halfen Adonia.⁸Aber Zadok, der Priester, und Benaja, der Sohn Jojadas, und Nathan, der Prophet, und Simeï und Rei und die Helden Davids waren nicht mit Adonia.⁹Und da Adonia Schafe und Rinder und gemästetes Vieh opferte bei dem Stein Soheleth, der neben dem Brunnen Rogel liegt, lud er alle seine Brüder, des Königs Söhne, und alle Männer Juda's, des Königs Knechte.¹⁰Aber den Propheten Nathan und Benaja und die Helden und Salomo, seinen Bruder, lud er nicht.¹¹Da sprach Nathan zu Bath-Seba, Salomos Mutter: Hast du nicht gehört, daß Adonia, der Sohn der Haggith,

¹وَسَاحَ الْمَلِكُ دَاوُدُ. تَقَدَّمَ فِي الْيָامِ. وَكَانُوا يُعْطَوْنَ بِالثِّيَابِ فَلَمْ يَدْفَأْ.²فَقَالَ لَهُ عَبِيدُهُ، لِيُقَتَّسُوا لِسَيِّدَتَا الْمَلِكِ عَلَى قَتَاةٍ عَذْرَاءَ، فَلْتَقِفَ أَمَامَ الْمَلِكِ وَلْتَكُنْ لَهُ خَاصِنَةً وَلْتَصْطَلِجَ فِي حِضْنِكَ قَيِّدًا سَيِّدَتَا الْمَلِكِ.³فَقَتَّسُوا عَلَى قَتَاةٍ جَمِيلَةٍ فِي جَمِيعِ ثُجُومِ إِسْرَائِيلَ، فَوَجَدُوا أَيْسَحَ الشُّوتِمِيَّةَ فَجَاءُوا بِهَا إِلَى الْمَلِكِ.⁴وَكَانَتْ الْقَتَاةُ جَمِيلَةً جِدًّا، فَكَانَتْ خَاصِنَةً الْمَلِكِ. وَكَانَتْ تُحَرِّمُهُ وَلَكِنَّ الْمَلِكَ لَمْ يَعْرِفْهَا. ثُمَّ إِنَّ أَدُونِيَا ابْنَ حَاجِيَتَ تَرَفَّعَ قَائِلًا، أَنَا أَمَلِكُ. وَعَدَّ لِنَفْسِهِ عَجَلَاتٍ وَفُرْسَانًا وَخَمْسِينَ رَجُلًا يَجْرُونَ أَمَامَهُ.⁵وَلَمْ يُعْصِبْهُ أَبُوهُ قَطُّ قَائِلًا، لِمَاذَا فَعَلْتَ هَكَذَا. وَهُوَ أَيْضًا جَمِيلُ الصُّورَةِ جِدًّا، وَقَدْ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ بَعْدَ أَبْسَالُومَ. وَكَانَ كَلَامُهُ مَعَ يُوَابَ ابْنِ صَرْوِيَّةَ وَمَعَ أَيْبَاتَارَ الْكَاهِنِ، فَأَعَانَا أَدُونِيَا.⁶وَأَمَّا صَادُوقُ الْكَاهِنِ وَبَنِيَاهُو بْنُ يَهُوِيَادَاعَ وَبَنَانُ النَّبِيِّ وَشَمْعِي وَرَبِّي وَالْجَبَايِرَةُ الَّذِينَ لِدَاوُدَ فَلَمْ يَكُونُوا مَعَ أَدُونِيَا. فَدَخَلَ أَدُونِيَا عَنَمًا وَبَقَرًا وَمَعْلُوقَاتٍ عِنْدَ حَجَرِ الرَّاحِقَةِ الَّذِي بِحَايِبِ عَيْنِ رُوحَلِ، وَدَعَا جَمِيعَ إِخْوَتِهِ بَنِي الْمَلِكِ وَجَمِيعَ رِجَالِ يَهُوذَا عَبِيدَ الْمَلِكِ.⁷وَأَمَّا تَانَانُ النَّبِيُّ وَبَنِيَاهُو وَالْجَبَايِرَةُ وَسَلِيمَانُ أَخُوهُ فَلَمْ يَدْعُهُمْ.⁸فَقَالَ تَانَانُ لِيَسْتَسْمِعْ أُمُّ سَلِيمَانَ، أَمَا سَمِعْتَ أَنَّ أَدُونِيَا ابْنَ حَاجِيَتَ قَدْ مَلَكَ، وَسَيِّدَتَا دَاوُدَ لَا يَعْلَمُ.⁹فَالَانَ تَعَالَى أَشِيرُ عَلَيْكَ مَشُورَةً فَتَنْجِي نَفْسَكَ وَتَفْسَ ابْنِكَ سَلِيمَانَ.¹⁰إِذْهَبِي وَادْخُلِي إِلَى الْمَلِكِ دَاوُدَ وَقُولِي لَهُ، أَمَا خَلَفْتَ أَنْتَ يَا سَيِّدِي الْمَلِكُ لِأَمْنِكَ أَنَّ سَلِيمَانَ ابْنُكَ يَمْلِكُ بَعْدِي، وَهُوَ يَجْلِسُ عَلَى كُرْسِيِّي. فَلِمَاذَا مَلَكَ أَدُونِيَا.¹¹وَفِيمَا أَنْتِ مُتَكَلِّمَةٌ هُنَاكَ مَعَ الْمَلِكِ أَدْخُلْ أَنَا وَرِءَاكَ وَأَكْمَلْ كَلَامَكَ.¹²فَدَخَلَتْ بَشَّعَ إِلَى الْمَلِكِ إِلَى الْمَخْدَعِ. وَكَانَ الْمَلِكُ قَدْ سَاحَ جِدًّا وَكَانَتْ أَيْسَحُ الشُّوتِمِيَّةُ تُحَرِّمُ الْمَلِكِ.¹³فَحَزَّتْ بَشَّعَ وَسَجَدَتْ لِلْمَلِكِ. فَقَالَ الْمَلِكُ، مَا لَكَ.¹⁴فَقَالَتْ لَهُ، أَنْتَ يَا سَيِّدِي خَلَفْتَ بِالرَّبِّ إِلَهَكَ لِأَمْنِكَ أَنَّ سَلِيمَانَ ابْنُكَ يَمْلِكُ بَعْدِي وَهُوَ يَجْلِسُ عَلَى كُرْسِيِّي. وَالآنَ هُوَذَا أَدُونِيَا قَدْ مَلَكَ. وَالآنَ أَنْتَ يَا سَيِّدِي الْمَلِكُ لَا تَعْلَمُ ذَلِكَ.¹⁵وَقَدْ دَبَحَ شِرَارَانَا وَمَعْلُوقَاتٍ وَعَنَمًا بَكْتَرَةً، وَدَعَا جَمِيعَ بَنِي الْمَلِكِ، وَأَيْبَاتَارَ الْكَاهِنِ وَيُوَابَ رَئِيسَ الْجَيْشِ، وَلَمْ يَدْعُ سَلِيمَانَ عَبْدَكَ.¹⁶وَأَنْتَ يَا سَيِّدِي الْمَلِكُ أَغْنَيْ جَمِيعَ إِسْرَائِيلَ تَحَوُّكَ لِتُخَيِّرَهُمْ مَنْ يَجْلِسُ عَلَى كُرْسِيِّ سَيِّدِي الْمَلِكِ بَعْدَهُ.¹⁷فَيَكُونُ إِذَا اضْطَلَجَ سَيِّدِي الْمَلِكُ مَعَ آبَائِهِ أَنِّي أَنَا

ist König geworden? Und unser Herr David weiß nichts darum.¹² So komm nun, ich will dir einen Rat geben, daß du deine Seele und deines Sohnes Salomo Seele errettet.¹³ Auf, und gehe zum König David hinein und sprich zu ihm: Hast du nicht, mein Herr König, deiner Magd geschworen und geredet: Dein Sohn Salomo soll nach mir König sein, und er soll auf meinem Stuhl sitzen? Warum ist denn Adonia König geworden?¹⁴ Siehe, wenn du noch da bist und mit dem König redest, will ich dir nach hineinkommen und vollends deine Worte ausreden.¹⁵ Und Bath-Seba ging hinein zum König in die Kammer. Und der König war sehr alt, und Abisag von Sunem diente dem König.¹⁶ Und Bath-Seba neigte sich und fiel vor dem König nieder. Der König aber sprach: Was ist dir?¹⁷ Sie sprach zu ihm: Mein Herr, du hast deiner Magd geschworen bei dem HERRN, deinem Gott: Dein Sohn Salomo soll König sein nach mir und auf meinem Stuhl sitzen.¹⁸ Nun aber siehe, Adonia ist König geworden, und, mein Herr König, du weißt nichts darum.¹⁹ Er hat Ochsen und gemästetes Vieh und viele Schafe geopfert und hat geladen alle Söhne des Königs, dazu Abjathar, den Priester, und Joab den Feldhauptmann; aber deinen Knecht Salomo hat er nicht geladen.²⁰ Du aber, mein Herr König, die Augen des ganzen Israel sehen auf dich, daß du ihnen anzeigest, wer auf dem Stuhl meines Herrn Königs sitzen soll.²¹ Wenn aber mein Herr König mit seinen Vätern entschlafen ist, so werden ich und mein Sohn Salomo müssen Sünder sein.²² Als sie aber noch redete mit dem König, kam der Prophet

وَأَيْبِي سُلَيْمَانَ نَحْسَبُ مُدْبِرِينَ.²² وَبَيْنَمَا هِيَ مُتَكَلِّمَةٌ مَعَ الْمَلِكِ إِذَا تَأْتَانِ النَّبِيُّ دَاخِلٌ.²³ فَأَخْبَرُوا الْمَلِكَ، هُوَذَا تَأْتَانِ النَّبِيُّ. فَدَخَلَ إِلَى أَمَامِ الْمَلِكِ وَسَجَدَ لِلْمَلِكِ عَلَى وَجْهِهِ إِلَى الْأَرْضِ.²⁴ وَقَالَ تَأْتَانُ، يَا سَيِّدِي الْمَلِكُ، أَأَنْتَ قُلْتَ إِنَّ أَدُونِيَّا يَمْلِكُ بَعْدِي وَهُوَ يَجْلِسُ عَلَى كُرْسِيِّي.²⁵ لَأَنَّهُ نَزَلَ الْيَوْمَ وَدَبَحَ ثِيرَانًا وَمَعْلُوقَاتٍ وَعَتَمًا يَكثَرَةً، وَدَعَا جَمِيعَ بَنِي الْمَلِكِ وَرُؤَسَاءِ الْجَيْشِ وَأَيَّاتَارَ الْكَاهِنِ، وَهَآ هُمْ يَأْكُلُونَ وَيَسْرَبُونَ أَمَامَهُ وَيَقُولُونَ، لِيَحْيَ الْمَلِكُ أَدُونِيَّا.²⁶ وَأَمَّا أَنَا عِنْدَكَ وَصَادُوقُ الْكَاهِنِ وَبَنِيَاهُ بْنُ يَهُوِيَادَاعَ وَسُلَيْمَانُ عَبْدُكَ فَلَمْ يَدْعُنَا.²⁷ هَلْ مِنْ قَبْلِ سَيِّدِي الْمَلِكِ كَانَ هَذَا الْأَمْرُ وَلَمْ يُعْلِمْ عَبْدُكَ مَنْ يَجْلِسُ عَلَى كُرْسِيِّ سَيِّدِي الْمَلِكِ بَعْدَهُ.²⁸ فَأَجَابَ الْمَلِكُ دَاوُدَ، أَدْعُ لِي بَنَسِيعَ. فَدَخَلَتْ إِلَى أَمَامِ الْمَلِكِ وَوَقَفَتْ بَيْنَ يَدَيِ الْمَلِكِ.²⁹ فَخَلَفَ الْمَلِكُ، حَيْثُ هُوَ الرَّبُّ الَّذِي قَدَى نَفْسِي مِنْ كُلِّ ضِيقَةٍ.³⁰ إِنَّهُ كَمَا خَلَعْتُ لَكَ يَا رَبُّ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ أَنَّ سُلَيْمَانَ ابْنَكَ يَمْلِكُ بَعْدِي وَهُوَ يَجْلِسُ عَلَى كُرْسِيِّي عِوَضًا عَنِّي، كَذَلِكَ أَفْعَلُ هَذَا الْيَوْمَ.³¹ فَحَرَّتْ بَنَسِيعُ عَلَى وَجْهِهَا إِلَى الْأَرْضِ وَسَجَدَتْ لِلْمَلِكِ وَقَالَتْ، لِيَحْيَ سَيِّدِي الْمَلِكُ دَاوُدُ إِلَى الْأَبَدِ.³² وَقَالَ الْمَلِكُ دَاوُدَ، أَدْعُ لِي صَادُوقَ الْكَاهِنِ وَتَأْتَانِ النَّبِيِّ وَبَنِيَاهُ بْنُ يَهُوِيَادَاعَ. فَدَخَلُوا إِلَى أَمَامِ الْمَلِكِ.³³ فَقَالَ الْمَلِكُ لَهُمْ، خُذُوا مَعَكُمْ عِيْدَ سَيِّدِكُمْ، وَأَرْكَبُوا سُلَيْمَانَ ابْنِي عَلَى الْبَغْلَةِ الَّتِي لِي وَأَنْزِلُوا بِهِ إِلَى جِيحُونَ،³⁴ وَلْيَمْسَحْهُ هُنَاكَ صَادُوقُ الْكَاهِنِ وَتَأْتَانُ النَّبِيُّ مَلِكًا عَلَى إِسْرَائِيلَ، وَاصْرُبُوا بِالْبُوقِ وَقُولُوا، لِيَحْيَ الْمَلِكُ سُلَيْمَانُ.³⁵ وَصَعِدُوا وَرَاءَهُ قِيَاتِي وَجَلْسُ عَلَى كُرْسِيِّي وَهُوَ يَمْلِكُ عِوَضًا عَنِّي، وَإِيَّاهُ قَدْ أَوْصَيْتُ أَنْ يَكُونَ رَئِيسًا عَلَى إِسْرَائِيلَ وَهَذَا.³⁶ فَأَجَابَ بَنِيَاهُ بْنُ يَهُوِيَادَاعَ الْمَلِكَ، آمِينَ. هَكَذَا يَقُولُ الرَّبُّ إِلَهُ سَيِّدِي الْمَلِكِ.³⁷ كَمَا كَانَ الرَّبُّ مَعَ سَيِّدِي الْمَلِكِ كَذَلِكَ لِيَكُنْ مَعَ سُلَيْمَانَ، وَجَعَلَ كُرْسِيَهُ أَعْظَمَ مِنْ كُرْسِيِّ سَيِّدِي الْمَلِكِ دَاوُدَ.³⁸ فَتَزَلَ صَادُوقُ الْكَاهِنِ وَتَأْتَانُ النَّبِيُّ وَبَنِيَاهُ بْنُ يَهُوِيَادَاعَ وَالْجَلَادُونَ وَالشَّعَاةُ وَأَرْكَبُوا سُلَيْمَانَ عَلَى بَغْلَةِ الْمَلِكِ دَاوُدَ، وَدَهَبُوا بِهِ إِلَى جِيحُونَ.³⁹ فَأَحَدَ صَادُوقُ الْكَاهِنِ قَرْنَ الدُّهْنِ مِنَ الْخِيْمَةِ وَمَسَحَ سُلَيْمَانَ. وَصَرَبُوا بِالْبُوقِ، وَقَالَ جَمِيعُ الشَّعْبِ، لِيَحْيَ الْمَلِكُ سُلَيْمَانُ.⁴⁰ وَصَعِدَ جَمِيعُ الشَّعْبِ وَرَاءَهُ. وَكَانَ الشَّعْبُ يَصْرَبُونَ بِالنَّايِ وَيَفْرَحُونَ فَرَحًا عَظِيمًا حَتَّى انْشَقَّتْ

Nathan.²³ Und sie sagten's dem König an: Siehe, da ist der Prophet Nathan. Und als er hinein vor den König kam, fiel er vor dem König nieder auf sein Angesicht zu Erde{~}²⁴ und sprach: Mein Herr König, hast du gesagt: Adonia soll nach mir König sein und auf meinem Stuhl sitzen?²⁵ Denn er ist heute hinabgegangen und hat geopfert Ochsen und Mastvieh und viele Schafe und hat alle Söhne des Königs geladen und die Hauptleute, dazu den Priester Abjathar. Und siehe, sie essen und trinken vor ihm und sagen: Glück zu dem König Adonia!²⁶ Aber mich, deinen Knecht, und Zadok, den Priester, und Benaja, den Sohn Jojadas, und deinen Knecht Salomo hat er nicht geladen.²⁷ Ist das von meinem Herrn, dem König, befohlen, und hast du es deine Knechte nicht wissen lassen, wer auf dem Stuhl meines Herrn, des Königs, nach ihm sitzen soll?²⁸ Der König David antwortete und sprach: Rufet mir Bath-Seba! Und sie kam hinein vor den König. Und da sie vor dem König stand,²⁹ schwur der König und sprach: So wahr der HERR lebt, der meine Seele erlöst hat aus aller Not,³⁰ ich will heute tun, wie ich dir geschworen habe bei dem HERRN, dem Gott Israels, und geredet, daß Salomo, dein Sohn, soll nach mir König sein, und er soll auf meinem Stuhl sitzen für mich.³¹ Da neigte sich Bath-Seba mit ihrem Antlitz zur Erde und fiel vor dem König nieder und sprach: Glück meinem Herrn, dem König David, ewiglich!³² Und der König David sprach: Rufet mir den Priester Zadok und den Propheten Nathan und Benaja, den Sohn Jojadas! Und da sie hineinkamen vor den König,³³ sprach der König zu ihnen:

الْأَرْضِ مِنْ أَصْوَاتِهِمْ.⁴¹ فَسَمِعَ أَدُونِيَا وَجَمِيعَ الْمَدْعُوبِينَ الَّذِينَ عِنْدَهُ بَعْدَمَا انْتَهُوا مِنَ الْأَكْلِ. وَسَمِعَ يُوَابُ صَوْتَ الْبُوقِ فَقَالَ، لِمَذَا صَوْتُ الْقَرِيَةِ مُضْطَرَبٌ.⁴² وَفِيمَا هُوَ يَتَكَلَّمُ إِذَا يُونَاتَانُ بْنُ أَبِيئَاتَارِ الْكَاهِنِ قَدْ جَاءَ فَقَالَ أَدُونِيَا، تَعَالَي لَأَتُكِّدُكَ دُوَّ بَاسٍ وَتُبَشِّرُ بِالْحَيْرِ.⁴³ فَأَجَابَ يُونَاتَانُ، بَلَى سَيِّدَتَا الْمَلِكِ دَاوُدُ قَدْ مَلَكَ سُلَيْمَانُ.⁴⁴ وَأَرْسَلَ الْمَلِكُ مَعَهُ صَادُوقَ الْكَاهِنِ وَتَاتَانَ النَّبِيِّ وَتَبَاتَاهُوَ بْنُ يَهُوِيَادَاعَ وَالْجَلَادِينَ وَالشُّعَاةَ، وَقَدْ أَرْكَبُوهُ عَلَى بَعْلَةِ الْمَلِكِ،⁴⁵ وَمَسَحَهُ صَادُوقُ الْكَاهِنِ وَتَاتَانُ النَّبِيُّ مَلِكًا فِي جِيحُونَ، وَصَعِدُوا مِنْ هُنَاكَ فَرَجِينَ حَتَّى اضْطَرَبَتِ الْقَرِيَةُ. هَذَا هُوَ الصَّوْتُ الَّذِي سَمِعْتُمُوهُ.⁴⁶ وَأَيْضًا قَدْ جَلَسَ سُلَيْمَانُ عَلَى كُرْسِيِّ الْمَمْلَكَةِ.⁴⁷ وَأَيْضًا جَاءَ عِيْدُ الْمَلِكِ لِيُبَارِكُوا سَيِّدَتَا الْمَلِكِ دَاوُدَ قَائِلِينَ، يَجْعَلْ إِلَهُكَ اسْمَ سُلَيْمَانَ أَحْسَنَ مِنْ اسْمِكَ، وَكُرْسِيِّهِ أَعْظَمَ مِنْ كُرْسِيِّكَ. فَسَجَدَ الْمَلِكُ عَلَى سَرِيرِهِ.⁴⁸ وَأَيْضًا هَكَذَا قَالَ الْمَلِكُ، مُبَارِكُ الرَّبِّ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ الَّذِي أَعْطَانِي الْيَوْمَ مَنْ يَجْلِسُ عَلَى كُرْسِيِّ وَعَيْتَائِي ثُبُورَانِ.⁴⁹ فَارْتَعَدَ وَقَامَ جَمِيعُ مَدْعُوبِي أَدُونِيَا وَدَهَبُوا كُلُّ وَاحِدٍ فِي طَرَفِهِ.⁵⁰ وَخَافَ أَدُونِيَا مِنْ سُلَيْمَانَ، وَقَامَ وَأَنْطَلَقَ وَتَمَسَّكَ بِقُرُونِ الْمَذْبَحِ.⁵¹ فَأَخِيرَ سُلَيْمَانُ، هُوَذَا أَدُونِيَا خَائِفٌ مِنَ الْمَلِكِ سُلَيْمَانَ، وَهُوَذَا قَدْ تَمَسَّكَ بِقُرُونِ الْمَذْبَحِ قَائِلًا، لِيُخْلِفَ لِي الْيَوْمَ الْمَلِكُ سُلَيْمَانُ إِنَّهُ لَا يَقُولُ عَبْدُهُ بِالسَّيْفِ.⁵² فَقَالَ سُلَيْمَانُ، إِنْ كَانَ ذَا فَصِيلَةٍ لَا تَسْقُطُ مِنْ سَعَرِهِ إِلَى الْأَرْضِ. وَلَكِنْ إِنْ وُجِدَ بِهِ شَرٌّ فَإِنَّهُ يَمُوتُ.⁵³ فَأَرْسَلَ الْمَلِكُ سُلَيْمَانُ فَأَنْزَلُوهُ عَنْ الْمَذْبَحِ، فَأَتَى وَسَجَدَ لِلْمَلِكِ سُلَيْمَانَ. فَقَالَ لَهُ سُلَيْمَانُ، اذْهَبْ إِلَى بَيْتِكَ.

Nehmet mit euch eures Herrn Knechte und setzt meinen Sohn Salomo auf mein Maultier und führet ihn hinab gen Gihon.³⁴ Und der Priester Zadok samt dem Propheten Nathan salbe ihn daselbst zum König über Israel. Und blast mit den Posaunen und sprecht: Glück dem König Salomo!³⁵ Und ziehet mit ihm herauf, und er soll kommen und sitzen auf meinem Stuhl und König sein für mich; und ich will ihm gebieten, daß er Fürst sei über Israel und Juda.³⁶ Da antwortete Benaja, der Sohn Jojadas, dem König und sprach: Amen! Es sage der HERR, der Gott meines Herrn, des Königs, auch also!³⁷ Wie der HERR mit meinem Herrn, dem König gewesen ist, so sei er auch mit Salomo, daß sein Stuhl größer werde denn der Stuhl meines Herrn, des Königs David.³⁸ Da gingen hinab der Priester Zadok und der Prophet Nathan und Benaja, der Sohn Jojadas, und die Krether und Plether und setzten Salomo auf das Maultier des Königs David und führten ihn gen Gihon.³⁹ Und der Priester Zadok nahm das Ölhorn aus der Hütte und salbte Salomo. Und sie bliesen mit der Posaune, und alles Volk sprach: Glück dem König Salomo!⁴⁰ Und alles Volk zog ihm nach herauf, und das Volk pfiff mit Flöten und war sehr fröhlich, daß die Erde von ihrem Geschrei erscholl.⁴¹ Und Adonai hörte es und alle, die er geladen hatte, die bei ihm waren; und sie hatten schon gegessen. Und da Joab der Posaune Schall hörte, sprach er: Was will das Geschrei und Getümmel der Stadt?⁴² Da er aber noch redete, siehe, da kam Jonathan, der Sohn Abjathars, des Priesters. Und Adonia sprach: Komm herein, denn du bist ein

redlicher Mann und bringst gute Botschaft.⁴³ Jonathan antwortete und sprach zu Adonia: Ja, unser Herr, der König David, hat Salomo zum König gemacht⁴⁴ und hat mit ihm gesandt den Priester Zadok und den Propheten Nathan und Benaja, den Sohn Jojadas, und die Krether und Plether; und sie haben ihn auf des Königs Maultier gesetzt;⁴⁵ und Zadok, der Priester, samt dem Propheten Nathan hat ihn gesalbt zum König zu Gihon, und sind von da heraufgezogen mit Freuden, daß die Stadt voll Getümmels ist. Das ist das Geschrei, das ihr gehört habt.⁴⁶ Dazu sitzt Salomo auf dem königlichen Stuhl.⁴⁷ Und die Knechte des Königs sind hineingegangen, zu segnen unsern Herrn, den König David, und haben gesagt: Dein Gott mache Salomo einen bessern Namen, denn dein Name ist, und mache seinen Stuhl größer, denn deinen Stuhl! Und der König hat angebetet auf dem Lager.⁴⁸ Auch hat der König also gesagt: Gelobt sei der HERR, der Gott Israels, der heute hat lassen einen sitzen auf meinem Stuhl, daß es meine Augen gesehen haben.⁴⁹ Da erschrakten und machten sich auf alle, die bei Adonia geladen waren, und gingen hin, ein jeglicher seinen Weg.⁵⁰ Aber Adonia fürchtete sich vor Salomo und machte sich auf, ging hin und faßte die Hörner des Altars.⁵¹ Und es ward Salomo angesagt: Siehe, Adonia fürchtet den König Salomo; und siehe, er faßte die Hörner des Altars und spricht: Der König Salomo schwöre mir heute, daß er seinen Knecht nicht töte mit dem Schwert.⁵² Salomo sprach: Wird er redlich sein, so soll kein Haar von ihm auf die Erde fallen; wird aber Böses an ihm

gefunden, so soll er sterben.⁵³ Und der König Salomo sandte hin und ließ ihn herab vom Altar holen. Und da er kam, fiel er vor dem König Salomo nieder. Salomo aber sprach zu Ihm: Gehe in dein Haus!